

नकिंचित्प्रत्यपद्यंतपुत्रास्तेभरतर्षभ ॥ संमोहश्चैवतुमुलःकुरुणामभवत्तदा ॥ १११ ॥ रूपदुर्योधनमुखानिःश्वस्यरुरुदुस्ततः ॥ विषादाच्चचिरंकालमतिष्ठन्वि
गतेन्द्रियाः ॥ १२ ॥ दध्युश्चैवमहाराजनयुद्धेदधिरेमनः ॥ ऊरुग्राहगृहीताश्वनाभ्यधावंतपांडवान् ॥ १३ ॥ अवध्येशांतनोःपुत्रेहतेभीष्मेमहौजसि ॥ अभावः
सहसाराजनकुरुराजस्यतर्कितः ॥ १४ ॥ हतप्रवीरास्तुवयंनिरुक्ताश्वशितैःशरैः ॥ कर्तव्यंनभिजानीमोनिर्जिताःसव्यसाचिना ॥ १५ ॥ पांडवाश्चजयंलब्ध्वा
परत्रचपरांगतिं ॥ सर्वेदध्मुर्महाशंखान्शूराःपरिघवाहवः ॥ १६ ॥ सोमकाश्चसपंचालाःप्राहृष्यंतजनेश्वर ॥ ततस्तूर्यसहस्रेषुनदत्सुसमहाबलः ॥ १७ ॥ आ
स्फोटयामासभृशंभीमसेनोननादच ॥ सेनयोरुभयोश्चापिगांगेयेनिहतेविभौ ॥ १८ ॥ संन्यस्यवीराःशस्त्राणिप्राध्यायंतसमंततः ॥ प्राक्रोशन्प्राद्रवंश्चान्येज
ग्मुर्मोहंतथापरे ॥ १९ ॥ क्षत्रंचान्येभ्यनिंदंतभीष्मंचान्येभ्यपूजयन् ॥ ऋषयःपितरश्चैवप्रशशंसुर्महाव्रतं ॥ २० ॥ भरतानांचयेपूर्वतेचैनंप्रशशंसिरे ॥ महो
पनिषदंचैवयोगमास्थायवीर्यवान् ॥ २१ ॥ जपन्शांतनवोधीमान्कालाकांक्षीस्थितोभवत् ॥ १२२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभी
ष्मनिपातनेऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्रउवाच कथमासंस्तदायोधाहीनाभीष्मेणसंजय ॥ व
लिनादेवकल्पेनगुर्वर्थेब्रह्मचारिणा ॥ १ ॥ तदैवनिहतान्मन्येकुरुनन्यांश्चपांडवैः ॥ नप्राहरद्यदाभीष्मोघृणित्वाहुपदात्मजं ॥ २ ॥ ततोदुःखतरंमन्येकिमन्यस्य
भविष्यति ॥ अद्याहंपितरंश्रुत्वानिहतंस्मसुदुर्मतिः ॥ ३ ॥ अश्मसारमयंनूनंलहदयंममसंजय ॥ श्रुत्वाविनिहतंभीष्मंशतधायन्नदीर्यते ॥ ४ ॥ यदन्यन्निहतेना
जौभीष्मेणजयमिच्छता ॥ चेष्टितंकुरुसिंहेनतन्मेकथयसुव्रत ॥ ५ ॥ पुनःपुनर्नमृष्यामिहतंदेवव्रतरणे ॥ नहतोजामदग्न्येनदिव्यैरस्त्रैरयंपुरा ॥ ६ ॥ सहतो
द्रौपदेयेनपांचाल्येनशिखंडिना ॥ संजयउवाच सायाक्नेनिहतोभूमौधार्तराष्ट्रान्विषादयन् ॥ ७ ॥ पंचालानांददौहर्षंभीष्मःकुरुपितामहः ॥ सशेतेशर
तल्पस्थोमेदिनीमस्पृशंस्तदा ॥ ८ ॥ भीष्मेरथात्यपतितेप्रच्युतेधरणीतले ॥ हाहेतितुमुलःशब्दोभूतानांसमपद्यत ॥ ९ ॥